

7-10-00
3-30-06

Toespraak Lustrumfeest 14 februari 1993

Beste leden van onze vereniging Martijn.

Op 1 november van het vorig jaar bestond onze vereniging tien jaar. Tien jaar van ups en downs, steeds weer probeerend de dialoog aan te gaan met mensen en organisaties die meenden dat elke vorm van seksualiteit met kinderen bij voorbaat seksuele mishandeling is. Op zich lijkt het in eerste instantie zinloos om energie te pompen in een ideaal wat moeilijk te verwezenlijken is. We waren zo met ons zelf bezig, dat we ons ongemerkt steeds verder van de samenleving verwijderden en belandden in "ja - neen" spelletjes. We zagen de samenleving als onze opponent, onze tegenstander. Een samenleving die ons niet wilde begrijpen en ons alleen maar zag als een stelletje viezerikken, die niet van hun kinderen konden afblijven. Wij stelden daar tegenover, dat wij dat niet deden. Pedofielen houden van kinderen en doen niets tegen de wil van het kind in. Hoe hardnekkiger wij dit vol hielden, hoe ongeloofwaardiger we werden. Op het laatst stonden we bekend als een agressieve organisatie, die vooral niet serieus genomen moest worden.

Dit werd ons goed duidelijk, toen een aantal jaren geleden, de NVSH in Haarlem een forumdiscussie organiseerde over pedofilie. Bij het uitnodigen van forumleden kregen we regelmatig te horen dat onze vereniging te agressief was. Toen we hen verzekerden dat het een open discussie zou worden, zegden alsnog een aantal mensen toe om te komen. Het motto voor die avond was: "Verkoop elkaar het geloof niet, maar luister naar elkaar en kijk of er raakvlakken zijn, waarop samenwerking mogelijk is. Het was verbazend te ervaren hoe er die avond naar elkaar geluisterd werd en dat er wel degelijk raakvlakken waren. Sinds die tijd is er nog steeds een goed contact, met name met de organisaties die zich met seksuele kindermishandeling bezig houden.

Het begrip "Solidariteit" kreeg opeens voor ons een geheel andere inhoud. Niet alleen begrip vragen, maar tevens begrip hebben voor de situatie van anderen, ook voor hun onwetendheid en angsten. Juist omdat de media op onjuiste en ondeskundige wijze, de angsten van de samenleving voedde, kun je diezelfde samenleving hun angsten niet verwijten. Het maakt het onbegrip alleen maar groter. De laatste jaren zijn de media veelvuldig door ons benaderd en gewezen op hun onzorgvuldigheid, ondeskundigheid, eenzijdigheid en hun verantwoordelijkheid. In een aantal gevallen heeft dit geleid tot zinvolle discussies, niet met een pro-pedo beleid als resultaat, maar wel een zorgvuldigheid in hun programma's en artikelen.

Ook de hulpverlening droeg zijn steentje bij. "Deskundigen" op het gebied van seksuele mishandeling van kinderen schoten als paddestoelen uit de grond. Iedere -goog voelde zich meteen deskundig. Ook artsen lieten van zich horen. De één na de ander bedacht bedenkelijke methoden om seksuele mishandeling van kinderen, wetenschappelijk te kunnen aantonen. De houding van deze mensen was eerder arrogant dan wetenschappelijk. Hoe arrogant is de laatste jaren wel gebleken. De één na de andere psycholoog is door zijn of haar eigen onwetenschappelijk handelen, onderuit gehaald.

Onzekerheid alom in de gelederen van de hulpverlening. Dit heeft geresulteerd in een toevloed van aanvragen om voorlichting, door onze mensen van de commissie Voorlichting en Hulpverlening.

In onze voorlichting proberen wij duidelijk te maken, wat het onderscheid is tussen seksuele mishandeling van kinderen en het in vrijheid aangaan, door zowel het kind als de volwassene, van een vriendschap waar ook plaats is voor seksualiteit. Dat we, net als velen met ons, bezorgd zijn over de seksuele mishandeling van kinderen en waar het pedofielen betreft, wij deze mensen op een hulpverleningspad zetten, waarvan wij vinden dat die betrouwbaar en deskundig is. Op deze wijze proberen wij een steentje bij te dragen aan de preventie van seksuele mishandeling van kinderen. Kinderen waarmee juist wij solidair zouden moeten zijn. Dat bleek, toen het bestuur van de vereniging Martijn een standpunt innam ten opzichte van een kindermoordenaar. Door verscheidene leden werden we benaderd om vooral de vijand (politie en justitie) geen hulp te bieden bij deze zaak. Een paar mensen zegden zelf hun lidmaatschap van de vereniging op. Een voor ons onbegrijpelijke daad. Als je als pedofiel pretendeert de belangen van kinderen voorop te stellen, kun je naar onze mening niet anders doen dan medewerking geven, om dit soort mensen uit de samenleving te weren. Mensen, die alleen op eigen lustbevrediging uit zijn, zonder enig respect voor de gevoelens van een kind, zijn in onze ogen geen pedofiel.

Wat wij echter wel belangrijk vinden is, dat onervaren pedofielen, die door hun onervarenheid fouten maken, geholpen worden. Gevoel hierbij is, dat als pedofielen fouten maken, dit meestal snel gevolgen heeft. Gevolgen die in een aantal gevallen in geen enkele verhouding staan tot de begane fouten. De praktijk leert steeds weer, dat politie en justitie niet de juiste instrumenten zijn om tot oplossingen te komen. Ook hulpverleners ontbreekt het aan kennis en laten zich te veel leiden door hun vooroordelen ten opzichte van ouderen-jongeren relaties. Terwijl juist gerichte kennis naar onervaren pedofielen toe, met name het leren omgaan met hun gevoelens naar kinderen, een groot stuk ellende voor pedofielen, maar vooral voor kinderen zou voorkomen. Het wordt hoog tijd, dat de overheid ruimte biedt voor onderzoek op dit gebied. Pedofielen gevangen zetten heeft tot op heden geen enkele pedofiel "genezen". Integendeel, de meeste pedofielen die in de gevangenis hebben gezeten zijn alleen maar meer gefrustreerd geraakt, maatschappelijk kapot gemaakt en angstiger geworden. Bepaald geen vruchtbare bodem om opnieuw te beginnen.

Volwassenen, die problemen hebben in hun relatie, krijgen alle deskundige hulp om hun relatie weer op orde te krijgen, ook al hebben ze grote fouten gemaakt en zijn partner en/of kinderen flink beschadigd. Van strafmaatregelen is pas sprake als het wel erg uit de hand is gelopen. Ook pedofielen hebben volgens ons recht op dergelijke deskundige hulp. Het wordt hoog tijd dat de overheid ons de middelen geeft, om dergelijke hulp mee te helpen ontwikkelen. Mensen bang maken en dreigen met gevangenis heeft tot op heden er alleen toe geleid dat pedofielen nog banger zijn geworden. Dat juist bange mensen door hun angsten de verkeerde dingen gaan doen zal duidelijk zijn en is zeker niet in het belang van kinderen.

Uiteindelijk zal ook zowel de overheid als de samenleving erbij gebaat zijn, dat pedofielen in vrijheid en met respect voor de vrijheid van kinderen leren omgaan met hun gevoelens.

Ook de vereniging heeft grote behoefte aan solidariteit, met name van haar leden. De laatste jaren wordt steeds vaker een beroep gedaan op ons. De vraag om hulpverlening en voorlichting is zo intensief, dat we het nauwelijks nog kunnen bemensen. Het is daarom teleurstellend te moeten constateren dat ondanks onze oproepen om medewerkers/sfers er zich weinig mensen gemeld hebben. Vandaar dat wij in het kader van deze dag nogmaals een zeer dringend beroep doen aan onze leden om ons te helpen in deze moeilijke maar zeer interessante taak. Bij zowel bestuur als de redactie moet op dit moment te veel werk door te weinig mensen worden gedaan.

Op deze dag wil ik nog even stil staan bij de mensen van het eerste uur. Mensen die de moed op konden brengen naar buiten te treden en hun nek uit te steken, wat resulteerde in de oprichting van de vereniging Martijn. Wat klein begon, is uitgegroeid tot een vereniging, die nationaal en internationaal tot respect en geloofwaardigheid heeft geleid. Als huidig bestuur willen wij alsnog deze mensen in het zonnetje zetten en bedanken voor hun inzet en moed.

Het zal duidelijk zijn, dat ondanks de nieuwe wetgeving, we er nog lang niet zijn. Reeds nu zijn ons een aantal gevallen bekend waar politie en justitie de nieuwe wetgeving meent te moeten negeren of op hun manier uit te leggen. Er zal nog heel wat gepraat en overlegd moeten worden, willen we tot een situatie komen, dat ook pedofielen in Nederland in vrijheid hun gevoelens kunnen uiten. De vereniging Martijn zal ook in de toekomst zich in blijven zetten voor zowel de rechten van kinderen als pedofielen. Met uw steun hopen wij daar mee te mogen doorgaan en te zullen slagen.

Ad v.d.Berg
voorzitter